

“ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೀತಿ ಅಂತ ಅಲೀತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಹುದಿತ್ತಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಹೆರೋದಾದ್ರೆ ಸರಿ. ಇಲ್ಲವಾದ್ರೆ ಬೇಡ ಅಂತ. ನಾನು ಪ್ರೀತ್ಯೋದು ಹೆರೋರನ್ನ. ಅಲ್ಲದನ್ನ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀತಲ್ಲ?”

ಸುಮ್ಮಿದು.

ಅಂದ್ರು, “ನಾಳೆ ರಜೆ ಹಾಕಿ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಬರ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ್ನ ಇರೋಕ್ಕೇಳಿ.”

ಮಂದಾಕಿನಿ ಮೌನ ಮುರಿದ್ರು.

“ಮಗು ಬೇಡ ಅಂತ ನಾನ್ಯಾವತ್ತು ತಡೆಹಿಡಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಬೇಕು ಅಂದ್ರಿ. ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಉಳೀಲಿಲ್ಲ. ಹೋಯ್ತು. ಆದ್ರೆ ಸತ್ತದ್ದು ಅದು. ನಾನಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬದುಕಬೇಕಿದೆ.”

ಅತ್ತೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು.

“ಏನ್ ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ ಬದುಕೋಕೆ? ಸೌಕರ್ಯಗಳಿವೆಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.”

ಮಂದಾಕಿನಿ ಸಿರ್ ಅಂದ್ರು.

“ಅದೇನು? ನೀವು ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ. ಮಾಡಿದ್ರಿ? ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಬೇಷನರಿ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಿದ್ರಿ. ನೋಡೋಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ರಿ? ಮಾವ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಡ್ರಾಪ್‌ಟೆಟು. ಅಪ್ಪನ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ವೃತ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದ. ಅದೇನು ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಮ್ಮನ್ನ? 22ನೇ ವಯಸ್ಸಿಗೇನೇ. ಅದೇನು?”

ಅತ್ತೆ ಎದ್ದು.

“ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಕೂತು ಕೇಳಿಸ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಉತ್ತರ ಬೇಕು ನನ್ನೆ. ಊರಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡ್ ಟಾಯ್ಲೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಸೇರ್ಪೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಕೆಲ್ಸ ಕಾರ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ನೀವು ನಾಪತ್ತೆ ಅಂತೆ. ಅಪ್ಪ. ಅಮ್ಮ ಹುಡುಕಿಸಿ, ಪೊಲೀಸ್ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅದಲ್ಲಿದ್ದೋ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಂತೆ.”

ಅತ್ತೆ ಭುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದು.

“ಎಲ್ಲ ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಗಳು ನಿನ್ನ ಕಂಭಿ ಹುಳೂನೇ. ಮದುವೆ ಅಂತ ಇವನ್ನ ನೀವಾದದ್ದು ಯಾತಕ್ಕೆ ಮಾವ? ಇವರ ಅಮ್ಮ ಏನೋ ನಿಮ್ಮ ಕಸಿನ್. ಹತ್ತಿರದ ನೆಂಟುಸಿಕೆ ಅಪ್ಪಕ್ಕಾ? ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ರು, ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲ್ಲದಲ್ಲಿದ್ದು, ಓದಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕಾ? ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 10 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಮಾರಿದ್ದಂತೆ. 10 ಲಕ್ಷ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಕೋ. ನಿನ್ನ ಓದಿಲ್ಲ, ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲ. ಸಂಸಾರ ಅಂತಾಗ್ಲಿ ಅಂತಂದಂತೆ. ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳ್ತೀಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಆಸ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರಂತೆ. ಹಾಗಲ್ಲ ಆದದ್ದು ಮದ್ದೆ? ತಳಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ಬಾರ್ಡು ಮಾವ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರ ತಳಿನೂ ಅದರ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಲ್ಲ.”

ಮಾವ ಅಂದ್ರು, “ಹೊಲಸು.”

ಅದಕ್ಕಿವಳಂದ್ರು, “ಹೌದು ಹೊಲಸು. ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು, ಆರು ಜನ ಅಕ್ಕ ತಂಗೀರು ನಿಮಗೆ. ಅಪ್ಪ ಸಾಯ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಉಯಿಲು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಬರಿಸಿ ಅವರಾಗರಿಗೂ ಮೂರು ಕಾಸು ಆಸ್ತಿ ಕೊಡದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ನೀವು ಲಪಟಾಯಿಸಿದ್ದಲ್ಲಾ? ಎಲ್ಲ ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರು. ಹೊಲಸು ಯಾಕೆ ಅಂತ ಗುದ್ದಾಡದೇ ಅವರವರ ದಾರಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದು. ಆದ್ರೆ